

Дакле , оно што ви називате проблемима, они су важни; важни су до дана када више нису важни. А дан када више нису важни је дан када ћете ви сами успети да уништите њихове циљеве и разлоге. А уништавање проблема је потпуно повезано са вашом снагом воље, са вашом способношћу да срушите енергију своје снаге воље на материјални авион вашег живота.

А оно што је најосочније у новом упутству је да Човекова воља није оно што је била у прошлости. У прошлости, у древној раси, Човекова воља је била директан производ његове себичне жеље, док је у будућности Човекова воља производ сукоба између његове патње и воље Духа који успоставља услове патње.

И када је Човек довољно пропатио да схвати, унутар себе, границу, или неопходност границе ове патње, он у себи умањује ту енергију која постаје његова воља и у том тренутку, Човек има користи од воље Духа и у том тренутку може да уништи све услове који су у прошлости служили да створе проблеме у њему.

Саветујем вам да све проблеме свог живота створите у свим њиховим аспектима, у свим њиховим условима, од стране Више интелигенције у вама. За твоју еволуцију, за Човека сутрашњице, ова игра мора престати; Интелигенција у њему, воља чију моћ не познаје, мора да балансира саму себе, тако да у неком тренутку, у свом растућем животу, у свом животу свести, дође да сведе на нулу моћ Духа над својим умом.

И када Човек има довољну добровољну моћ, праву снагу воље, он је у стању да смањи Духову моћ над својим умом на нулу, и тада човек постаје Супермен.

У оквиру овог објашњења, можемо сагледати феномен проблема, довести га на виши ниво разумевања, у смислу да можемо елиминисати из тог искуства, фактор шансе, упутити себе у чињеницу да нам је у том искуству недостајала интелигенција произведена патњом која нас је спречила да живимо својом стварном вољом, јер још једном наша воља није била производ сукоба између Духа и себе.

И ова инструкција, коју Човек данас прима, потпуно је нова на планети Земљи, јер никада раније човек није био у стању, нити је желео, нити желео, у оквиру било ког мандата као иницијатор на планети, да потпуно уништи моћ Духа над емоцијом Човековог ума.

И управо у том искуству је одлучено да, да би се ослободио емоција духа Човека, Човек мора трајно да се подвргне јараму Духа, како би кроз фузију пренео, емоцију духа. И када је емоција духа пренета, Човек више није био смртан, већ бесмртан. И када је Човек у домену бесмртника, он више не подлеже законима Духа, јер је он сам Дух у материји.

Важност разумевања да проблеми, једног дана у вашем животу, морају бити потпуно заустављени, неутралисани, уништени, спречени да се укорене.

И у сталном изражавању вашег свакодневног искуства, где настају проблеми, леви и десни, у односу на несвесну цивилизацију, несвесне људе, за Духа постоји веома непрегледан терен на коме ви, као појединац, такође поседујете ум, поседујући такође вољу, поседујући такође љубав и интелигенцију, приморани сте у неком тренутку да схватите да моћ одозго мора да се спусти у под-авионе стварности и разбије једном и једном све , на коначан начин, ланци карме.

Човек више не сме патити, Човек више неће патити, али Човек, који више неће патити, патиће унапред у сукобу који мора постојати између њега и Духа. И та манифестација, у његовој свакодневној стварности, доживеће оно што ја знам.

А они који су искусили оно што ја знам, разумели су оно што ја знам и схватили су да је оно што су разумели савршено. Зато што сутрашњи Човек више није пета трка, а закони Духа који су важили за пету трку више се неће примењивати на њега. Тако да човек сутрашњице мора да разуме живот на потпуно другачији начин од Старог.

И када кажем да човек сутрашњице мора да разуме живот на потпуно другачији,

потпуно нов начин од Старца, мислим управо ово. Да би у шегртовања, у транзицији, Данашњи човек мора да научи да се не ос осврта, или у другачијем смислу, Човек сутрашњице мора да научи да се не ос осврта на Старца.

Сутрашњи човек мора да научи да живи сутрашњим животом, данас, и да више не живи свој живот, данас, на основу диспозиција које је имао јуче. А ово стање је апсолутно и живеће човек сутрашњице. И људи сутрашњице, који ће проживети ове услове и разумети законе ових нових услова, имаће моћ да овековече своју материјалну материју.

Ако имате визију да их уништите, већ имате визију да их превазиђете. Ако већ имате визију да их уништите, имате визију превазилажења сопствене природе. Али прво морате унутра, јер ова визија није психолошка визија, ова визија је моћна остварења унутар себе, егоцентризована у себи, што је резултат чињенице да сте, у неком тренутку свог живота, схватили апсурдност старог живота.

И када схватите апсурдност старог начина живота, бићете као ја, сами, усамљени, повезани само у Духу са онима који имају исти Дух, и спремни за сваку евентуалност, што значи да сте спремни да примите сваку вибрацију, која мора да пробуди у себи енергију неопходну за контакт и рад са силама невидљивих.

Дакле, данашњи проблеми, проблеми сваког дана, су много, много већи него што можете да замислите, али су велики ако не познајете нове законе.

Ако не знаш нове законе који више нису важни, они нису важни, они су само јарам, сметња, са којима ћеш живети до краја живота.

Али ако знате нове законе и примените нове законе, уништићете начин на који је живот изграђен око вас и мало по мало, почећете да живите потпуно новим животом, не кажем новим, јер постоји разлика између новог живота и потпуно новог живота. Нови живот је онај који је промењен у старом животу. Потпуно нови живот је живот који нема никакве везе са старим животом.

А када Човек живи потпуно новим животом, није у стању да се претплати на нови живот, јер је илузија форме разлике између њих двоје велика као и стари живот, до новог живота.

Али када Човек живи потпуно новим животом, он је тотално у другом времену, и нема право ни на шта друго осим на себе.

И када Човек схвати да нема право ни на шта друго осим на себе, он остварује апсолутне услове потпуно новог живота, и није кроз интелигенцију и интелект да може да живи овај живот и да га разуме, већ кроз вибрације у себи, које организују његов ум, његове емоције, његов витални и његов материјал.

Потпуно нов живот је потпуно нов живот, то је живот који не припада вама, то је живот који је процес, то је резултат, то је манифестација, Енергије у вама, одређена снагом у вама да је примите. У потпуно новом животу, его се не види, нити се све мање виђа; у потпуно новом животу, личност се не осећа, или се осећа све мање и мање; у потпуно новом животу, само душа постоји у вибраторном складу са егом, који је у вибраторном складу са личношћу, тако да се формира осовина, и кроз ову осовину пролази Енергија зрака струја којој сте додељени, и она је из те Енергије коју живите; то је та Енергија на коју се храниш; То је та Енергија коју користиш да се спустиш у материју, Дух Божији.

И када се у потпуно новом животу Човек спусти у материју, Дух Божији: сваки дух који је против њега, и сваки дух који је против Светлости овог Духа, не може да продре у простор где овај Човек еволуира и напредује, јер је овај простор неповредив, јер је овај простор Светлост.

Зато вам објашњавам једноставне, свакодневне ствари: говорим о проблемима, и покушавам да вас натерам да схватите важност проблема, да вам пружим перспективу која није људска, већ резултат потпуне свести о реалности закона Духа.

Када кажем, ставите секиру то значи уништите узрок патње - то је начин изражавања овог закона, али многи су, од почетка због недостатка искуства, ставили секиру и одсекли прст, али то је део искуства, а са искуством научите да ставите секиру и никоме не одсечете прсте.

Свест је креативна, а не деструктивна; свест је хармонија. Свакодневни проблеми, ваши проблеми, су илузије, створене умом у вама, да вас саплете у ток ваших емоција, и као пастрмка, проводите време скакућући окол.

Када кажем да сутрашњи Човек неће припадати самом себи, говорим једну од највећих истина непознатих древном Човеку. Сутрашњи Човек неће припадати себи, а већ из вашег искуства, имали сте тренутке када сте осетили да не припадате себи, а та свест је веома велика и све је већа и већа.

И када више не припадамо себи осећамо се добро; Све док припадамо себи, приковани смо за своју кожу, али када више не припадамо себи, осећамо се добро у вези себе. Али ево то не жели, јер ево треба да припада да би био сигуран да постоји у уму, да осећа у емоцијама, да живи у материјалном; Ево мора да буде сигуран да је ћив. Жена мора да буде сигурна да је муж воли, човек мора да буде сигуран да му је жена верна; Морамо бити сигурни, али ово обезбеђење је ефемерно.

Али када два бића живе у животу, а једно не припада себи, а друго не припада себи, ниједно не припада другом, а када човек више не припада својој жени и његова жена више не припада њему, он више нема патње поседовања. Када деца више не припадају нама, више не трпимо болове поседовања.

Оно што ја кажем је у вибрацији, а не у психолошком режиму разумевања. Оно што је тешко пренети речима је реалност вибрација. Оно што је лако пренети речима је форма.

Зато никада није оно што желим да кажем, то је оно што не могу да кажем, али имам моћ да то кажем, јер имам моћ вибрација. Зато сачекајте да вибрација разуме реч која је садржи пре него што скочите у форму и разбијете кљун и постанете изрез.

Све се може рећи, чак и оно што се не може разумети, само је питање да се то каже на одређени начин. И желим вам свима, једног дана, да више не припадате себи, да више не осећате себе, да више не видите себе, да више не знате шта је ваше "ја", да више не знате шта је ваш "ево", желим вам све то. Али док не дође тај дан, знајте да се постепено крећете ка њему. И све што вам кажем током година послужиће да боље и боље разумете нијансе ове стварности.

Имамо утисак, људи са Земље, да у сваком тренутку нашег живота, можемо да се сместимо негде у наше животе, да је тај утисак толико јак да ствара, у нама, енергију, емоцију, и та емоција нас аутоматски затвара. Човек се затвара сваког дана, из најбољих разлога на свету; Срећом, насупрот ономе што је Сократ рекао, Човек не може да познаје себе. Чудесно, филозофија човека; Чудесне, филозофије, јер су успеле да човеку дају наду у оно што мора да постане, а да му не дају алат да дође тамо.

Филозофија је у реду, јер вади један зуб да би вам дала други, али свест је још финија, јер вади оба зуба и није вам остао ниједан.

За крај периода, желео бих да објасним како човек наноси штету себи, а да тога није схватајући.

Прво, Човек науди себи, јер покушава да разуме себе. Покушавајући да разуме себе, покушава да пронађе трикове да разуме себе, и у откривању трикова да разуме себе, заглибио је у своје разумевање себе, тако да никада не успева да разуме себе.

Саморазумевање је логичан напор са Човекове стране; то је напор који се цени у

Човекове школе; то је напор који се сматра вредним похвала у Човеково друштво, али у Човекову стварност, то је немогућ напор. То је напор који константно доводи до делимичног неуспеха, јер човек, покушавајући да разуме себе, дужан је у том процесу да се дезинформише, а у дезинформисању себе ствара још једну илузију о себи, и тако даље.

Да би Човек знао себе, мора да научи да не разбија мозак сам са собом, а када ово научи, почиње да реагује против себе, јер почиње да увиђа да тамо где је пре него што је покушао да разуме себе, није могао; Сада, не разбијајући мозак сам са собом, почиње да види себе у свом незнању.

И мало по мало, не разбијајући мозак самим собом, он себе све више види у свом незнању, и временом почиње да схвата шта му недостаје; али у том тренутку, ако озбиљно схвати оно што му недостаје, поново почиње исту игру, али у каснијој фази личне потраге.

У Човекову нову формулу, он мора да научи да не разбија мозак сам са собом, већ да живи свој живот и да посматра да је све што ради део искуства које мора да се проживи да би променио вибрације. Ако постане свестан, ако је свестан друге стране зида, има утицаја на његов свакодневни живот, у том тренутку неће покушати да разбије мозак, живеће своје глупости, своје грешке, а те грешке ће се постепено смањити.

Узећу пример даме у ћошку позади, гђо Х.Гра Х је веома емотиван тип ћене. Жена која већ дуго тежи побољшању свог стања, побољшању унутрашњег стања, да разуме своју унутрашњу ситуацију.

Тражила је различите начине да дође до тога, али зато што је њена емоција била толико моћна, сваки пут када би кренула напред, осећала се као да се креће уназад, јер сваки пут када би кренула напред, осећала се као да уопште није напредовала.

А ипак, сваки пут када кренемо напред, идемо напред; Никада се не вратимо уназад у животу, то је илузија ега. Увек идемо напред у животу, али дешава се да не идемо напред онолико брзо колико бисмо желели; не идемо напред тако брзо као друга особа за коју мислимо да иде напред, и онда не иду напред брже од нас осталих, у сваком случају; Тако да остали увек иду напред брже од нас осталих, а ми остали увек идемо напред спорије од осталих, то је илузија ега.

Дакле, дама иде напред, само својим темпом, темпом који је вероватно најбољи за њу, темпом који је најбољи за њену емоционалну равнотежу, за њену менталну равнотежу. Није питање кретања толико брзо да сломите дух, већ да једноставно кренете напред.

Дакле, ако, за вас, напредовање има одређени ритам, то не значи да је, за вас, напредовање спорије него за неког другог, јер оно што означава, или што мери ритам напретка, није брзина којом идете из једне државе у другу, већ капацитет који морате да будете срећни, да се осећате добро у себи. Што се чешће осећате добро у вези себе, што више напредујете, то се чешће осећате добро у вези себе, што више напредујете. А ево и правила палца: што се више осећате добро у вези себе, то ћете даље ићи. Другим речима, што се више осећате добро у вези себе, то сте даље ишли.

И од суштинског је значаја за Човека да схвати да више не сме да тежи да познаје себе. То је велика револуција у човековом размишљању. То је преокрет, наворежи га на крају и ефектно да види себе на потпуно другачији начин од онога како је видео себе раније.

Раније је себе видео са личним напором да се трансформише што никада није водило чим, а сада мора да види себе без личног напора да се трансформише што води ка нечему - то је кључ нове инструкције.

Човек који разуме да не мора да разбија мозак је већ мудар човек. Мудар је јер је већ издвојио велику авантуру ега за потрагу за самим собом, а то је

интелектуална авантура ега, коју заговарају древни и на листи филозофије Човека од Стране Сократа, Грка. Немам ништа против Грка, али они су били на пореклу интелектуалног и филозофског развоја Западног човека; То је послужило његовом циљу, али данас је узрок изгубљен.

Човек мора поново да постане Атлантијанац, али Атлантијанац са развијеним менталним телом. И када ово чврсто разумемо: да се не пребијемо, почињемо да дишемо. Тако је једноставно, глупо, али поента је била знати.

Гледате велике изуме човечанства, и увек кажете: то је било питање сазнања... Увек је иста ствар. И у свакој области људског искуства, увек се ради о сазнању.

Али одакле долази?

Увек долази одозго, а ти то не знаш док не дође време; Сада је време, и то брзо.

Једна од највећих награда ега у материјалном авиону је схватање да све што га је раније збуњује више не може да збунује. Неки могу да разумеју изнутра, јер када је ега довољно свестан, у свом искуству и довољно осетљив у својим искуствима, да разуме једноставност Духа, он је способан, од тог тренутка, да потпуно промени своју концепцију живота и да зна на потпуно другачији начин. Тамо где је видео ману, види квалитет, а тамо где је видео квалитет, не види ништа.

Вратићу се на ово: где је видео ману, види квалитет, а где је видео квалитет, не види ништа, јер постоји напредовање од мане до квалитета, до неутралности. И неки од вас то разумеју.

А када је ега успео да убије илузију о мани, спреман је да разуме илузију квалитета, а већ је на путу ка само-неутралности, и у том тренутку се више не оптерећује собом. Ето, почиње да схвата да је паметан, али не схвата да је паметан кроз свој духовни понос, већ схвата да је паметан кроз своју супраменталну свест.

А онда, поине да буде сигуран да је паметан, онда ега који поине да буде сигуран да је паметан, поине да буде веома паметан; Има неких који разумеју на шта мислим.

Од суштинског је значаја да ега доживи ово остварење како би, једном за свагда, окончао потрагу за самим собом, јер трагање за самим собом је патња, а тако је једноставно знати да не морате да тражите себе, да једноставно морате да живите оно што јесте, и да видите да је то што јесте у процесу трансмутације, трансформације.

Једном када то видите, имате доказ да је оно што сте били, у вашој унутрашњој потрази, било од суштинског значаја за оно што сте данас у даљем развоју. Као што су неки од вас у прошлости видели себе као искривљене, данас се осећате све усправније.

Шта ће се онда десити? Ега, који је добио такво упутство на почетку искуства, плени проучавање истине овог упутства:

Да ли је могуће да сам толико паметан? Да ли је могуће бити толико паметан? Да ли је могуће осећати се као да си у рупи? Да ли је могуће осетити да си у праву и онда си у праву?

Друго питање, одједном је погрешно, одједном је привремено, одједном је то илузија, одједном је то предлог.

Дакле, ега је плен оба питања; на крају нема дилеме; то је оно што јесте, и једино правило мерења за оно што јесте је да се осећаш добро у вези себе. Али то је било питање сазнања, а ега то не може сам да зна, јер ега тражи меру, средство, да побољша или себе много или квалитет своје личности, а ега то не може сам да пронађе јер је ега подложен закону лажи, у односу на све шансе, у односу на себе чињеницом да мисли, или у односу на други ниво који само настоји

да стави говори у своје тачкове, да га натера да еволуира.

Дакле, ево је приморан да приступи другом егу, који има прерогатив моћи, науку да зна шта зна. А овај други ево, који има тај прерогатив, може, вибрацијом, да генерише довољно енергије у пријемчивом егу, да овај други буде неспособан да одбије, разумом, ову нову формулацију супраменталне свести.

Зато, често када вам се обраћам, ваше мисли престају да буду активне и добијате оно што ја кажем у менталној празнини. А када се ево запита зашто је празан у уму, зашто не може да поставља питања, зашто му ништа не пада на памет, када је пре, два сата пре тога, много питања падало на памет, одговор је ту.

Вибрација неутралише ментално тело у пријемнику, а онда почиње рад, и ево коначно може да почне потпуно да дешивно оно што је претходно, годинама, покушавао да регулише, што значи његову личну ситуацију, али је дерангира тиме што не ради ништа и једноставно прима Енергију.

Ако тежимо да побољшамо себе, то је кроз ево; Ако тежимо да се духовизујемо, то је кроз ево; Ако ћемо да разумемо себе, то је кроз ево.

Ако научите да не тражите ништа, да живите свој живот у условима који вам одговарају, онда и сам ево постаје рефлектор онога што ће бити сутра. А оно што се данас одражава је заробљено свешћу и преклињено сутра, за месец, за два месеца, у другој вибрацији коју ће ево примити и која ће му направити још један ево или суптилнији ево, свеснији ево, уравнотеженији ево, мудрији ево, постојанији ево.

Ако вам кажем: узмите себе као што јесте, и ја разговарам са господином. Х, узми себе онако како јеси. Ваша несвесност вас спречава да спознате своју праву величину. Ако постоје други на свету који могу да виде вашу праву величину, онда не морате да бринете о себи, већ само треба да идете у правцу себе.